

UITSpraak 21 – 374

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam], appellant,

tegen

het Bestuur van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 12 juli 2021 heeft de Examencommissie [X] namens verweerder aan appelland een negatief advies gegeven over de voortzetting van de bacheloropleiding [X] (hierna te noemen: “de opleiding”), waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek een afwijzing is verbonden.

Op 4 augustus 2021 heeft appelland tegen dit besluit administratief beroep aangetekend.

Verweerder heeft het College laten weten dat is onderzocht of een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk was. Een minnelijke schikking is niet bereikt.

Op 9 augustus 2021 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is op 18 augustus 2021 behandeld tijdens de online hoorzitting van een kamer uit het College. Appelland was niet bij de hoorzitting aanwezig. Namens verweerder was [naam], voorzitter van de Examencommissie, aanwezig.

Het College heeft op 31 augustus 2021 appelland en verweerder per email op de hoogte gesteld van de uitkomst van de zaak met de mededeling dat de motivering later bekend zal worden gemaakt.

**Uitspraak
21-374**

Blad 2/4

Overwegingen

1 – De gronden van het beroep

Appellant is het niet eens met het bestreden besluit. Hij vindt dat verweerder daarbij rekening had moeten hebben met de gevolgen die de Brexit en de Corona-pandemie op zijn studieresultaten hebben gehad. Hij heeft hierover gedurende het gehele studiejaar contact gehad met zijn studieadviseur. Appellant bekostigt zijn studie zelf en werkt naast zijn studie.

In de herfst 2020 heeft hij 12-uurs zorg verleend voor de vader van een vriend, die een medische aandoening ([X]) had en ernstig ziek was. Die persoon is na een Covid-19 besmetting in februari 2021 overleden. In verband met de financiële gevolgen van de Brexit is appellant voor de Kerst 2020 naar [X] gereisd om woonruimte te zoeken. Hij moest toen in quarantaine en kon niet mee doen aan de tentamens van het eerste semester. Door de opkomst van de Engelse variant en zijn zorgtaken heeft hij zijn verblijfsvergunning daarna verloren. Dit had grote invloed op zijn studieresultaten. De Brexit had ook financiële gevolgen gehad voor zijn familie, wat ook weer van invloed is geweest op zijn studievoortgang.

Appellant begrijpt het BSA-besluit, maar denkt dat hij nu in staat is om zijn studie met succes te vervolgen, omdat hij nu geen zorgtaken meer heeft. Hij heeft flink geïnvesteerd in deze opleiding en is erg geïnteresseerd in de komende vakken. Hij wil graag deze opleiding afronden om een carrière te beginnen.

2 - Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft een negatief bindend studieadvies gegeven aan appellant omdat hij binnen de opleiding 23 ECTS had behaald. Er is geen verzoek om een hinderverklaring gedaan bij de BSA-commissie. De studieadviseur neemt met alle studenten contact op, onafhankelijk van het aantal behaalde studiepunten. De studieadviseur heeft appellant ook gewezen op de mogelijkheid om een hinderverklaring aan te vragen.

Er is volgens verweerder geen sprake van mantelzorg. Appellant heeft in dienstverband gewerkt als zorgverlener en heeft aangegeven bij zijn studie gehinderd te zijn door intensivering van zijn werk. Pas ná het bestreden besluit heeft hij aangegeven dat er sprake zou zijn geweest van hinder bij het verrichten van zijn studieprestaties. De gevolgen van de Brexit en de Corona-pandemie, die hij stelt te hebben ondervonden, geven volgens verweerder geen aanleiding voor een hinderverklaring.

3 – De overwegingen ten aanzien van het geschil

Uitspraak
21-374

Blad 3/4

Appellant heeft in het studiejaar 2020-2021 in totaal 23 ECTS behaald en heeft daarmee niet voldaan aan de binnen de Universiteit Leiden geldende (in verband met Corona verlaagde) BSA-norm van 40 ECTS.

Verweerder heeft aangegeven dat door de studieadviseur contact is opgenomen met alle studenten, bij wie sprake was van achterblijvende studieprestaties, dit ongeacht het aantal behaalde ECTS. Ook heeft verweerder aangegeven dat door de Examencommissie is gekeken of er aanleiding bestaat voor toepassing van de hardheidsclausule. Daarvan is volgens verweerder geen sprake. De omstandigheid dat appellant in het studiejaar te maken heeft gehad met beperkingen vanwege de Corona-crisis, is voor hem niet anders dan voor andere studenten. De Examencommissie heeft ook in ogenschouw genomen dat het voor appellant die blijkbaar terug is gegaan naar [X], mogelijk is geweest om online aan de tentamen-ronde in het eerste semester deel te nemen.

Het College kan zich met de motivering van verweerder verenigen en maakt die tot de zijne. Dit betekent dat verweerder zich terecht en op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat onvoldoende vertrouwen bestaat dat appellant de bacheloropleiding [X] binnen een redelijke termijn zal kunnen afronden.

Nu het College verder niet is gebleken van feiten of omstandigheden die er toe leiden dat het geven van een negatief bindend studieadvies zou leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Dit betekent dat het bestreden besluit in stand blijft en appellant de bacheloropleiding [X] aan de Universiteit Leiden niet kan voortzetten.

Uitspraak
21-374

Blad 4/4

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,
gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk
onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens,
bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. C.V. Weeda,
M.C. Klink MJur (Oxon.) BA en E.L. Mendez Correa (leden), in
tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: